

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Börmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
Zóiratok nem adatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyitáskor minden garmond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknel:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottatik.
Állandó hirdetéseknel kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Felhívás előfizetésre.

A „Zemplén” jövő 1883. január első napjával tizennegyedik évfolyamába lép.

Egy lapot, melyet ily hosszú idő próbált ki s mely úgy S.-a-Ujhely város mint a megye közönségénél valóságos házi barátta vált, felesleges bővebben ajánlgatnunk.

Az ilyen alkalmakkor rendesen fűt-fát ígérnek a szerkesztők, melyek többnyire papiroson maradnak. Mi nem üssük a nagy dob, hogy szebbek és jobbak leszünk a jövőben, de igenis merjük kimondani: hogy maradunk akik voltunk.

Mi világraszóló politikát nem üzünk, de seperünk a magunk ajtaja előtt s ha lendíthetünk valamit azon, amit közérdeknek neveznek, a munkásságra való tért saját házunk körül is megtaláljuk.

Ez öszinte pár szó az, melylyel megyénk és városunk közönségét az újév küszöbén a „Zemplén” pártfogására felkérni bátorokodunk.

Az előfizetési árak maradnak az eddigiek, melyeket postautalvánnyal januárhó 5-ikéig kérünk beküldetni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt jó előre tájékozva legyünk.

S.-a-Ujhely, decz. 24. 1882.

A „ZEMPLÉN” szerkesztőségé.

X Az év végén.

A mécs, mely a végtelenbe nyúló időnek évekre feltagolt kis részét jelképezi — a mai nappal végsőt lobban — s örökre kialszik.

Az ó- és újév közötti mesgyén egy percze megállva, tekintsünk kissé vissza s adjuk át magunkat a kritikai elmélkedésnek,

T Á R C Z A.

Nyáreji dalok.

I.

Az én bus szerelmem
Nem daloló madár,
Melynek énekétől
Hangos lesz a határ.

Csak egy bokor alatt
Hervadó viola,
Mely akkor is néma, —
Ha virág hull róla.

II.

Szeretem az éjet s égő csillagait,
A méla holdat, lengő bús árnyakat,
Szunnyadó virágok csendes zizegését
S a bűvös álmat, mely üdvöt, nyugalmat ad.

Bánat és fájdalom elalszik, elpihen, —
Nem gyötörök szivem, nem zavarják álmom;
Varázsló képzelem élem festi képed —
S álomban veled a menny utait járom.

II.

Enyhe nyári virradat van,
Harmat ring a fán, virágon,
S forró sugár fénye játszik
Minden fűvön, bokorágon.

Csak a szivem olyan rideg,
Mint az őszi tarlott berek, —
Elhervadva, szerteszórvá
Szép ábrándok, nagy remények.

IV.

Szép nyáreji dal, bűvös ábránd volt,
Csalfá remény, mely szivem áltatá, —
Álom, mit égő, lázas agy gondolt
S epedő szivem varázsolt dallá.

A hervadó nyár ezt is elviszi,
Mint illatozó kis virágait;
S hogy visszatérne, — szivem se hiszi, —
Csak emléke lesz és fájdalma itt.

Dr. Faust.

alakul át jobba vagy rosszabbá — összegezzük már most röviden munkásságunk, törekvéseink sikerét; mérlegeljük meg azokat szigorúan az önbírálat súlyával; mert csak így fog szabatosan kitűnhetni: hogy mit és mennyit teljesítettünk azon feladatokból melyeket az általános, valamint a megyénk első különleges érdekek gyámolítása egy és más téren előnkbe szab.

E kérdésre, dicsekvés nélkül azon feleletet adhatjuk: hogy az 1882-iki év Zemplénben úgy az önkormányzati, mint a társadalmi tényezőket ébren találta s nemcsak közgazdasági, de közművelődési, sőt hazafiúi szempontból is oly alkotásoknak volt tanuja, melyek a lokális érdekek sorompóin túllépve, országos figyelmet is tudtak kelteni maguk iránt.

Iparunk s hanyatló közgazdaságunk emelésére irányult mozgalmak között első helyen áll: a „tokaj-hegyaljai borkereskedelmi” s a Nagy-Mihály vidékén felállítandó cukorgyári részvénytársulat megalakulása, melyek két, nevezetesen nagy vidék boldogulásának faktoraivá lenni ígérkeznek. Mindkét vállalat a gazdasági egyesület kezdeményezéséből nyert életet s habár még most teljesen nincs is kristallizálódva, de azon az uton van, mely a sikert már előre is bizonyosnak tünteti fel.

Hogy pedig a hazafias szellem ébrentartása és fejlesztése, továbbá kulturális célok előmozdítására mennyiben birtak érzékelni az itteni társadalom alkotó erői, azt hisszük: elég rámutatnunk a II. Rákóczi Ferencz születés helyét jelző remek emléktáblára s annak leleplezésével összekötött országos érdekű ünnepélyre. E hazafias tényével Zemplén nemcsak a maga, de az egész ország százados mulasztását hozta helyre s a beillesztett granittal, a jobbak

A zempléni megyei zendülés 1831-ben.

I.

Szomorú napok virradtak hazánkra az 1831-iki évben. Az ázsiai cholera kifáradván otthon az öldöklés gyászos munkájában, hazánkba is eljött, hogy innen is kivegye a maga martalékát. Különösen megyénk totajku népét szemelte ki magának, mely az egészségtelen élelem és lakás következtében tömegesen nyújtá áldozatát a félelmetes ellenségnek. A kormány és az orvosi tudomány minden tőle telhető módon igyekezett, hogy ezen járványnak, mely hovatovább terjedt: elejét vegye és azt idejében — míg nagyobb mérveket nem ölt — elfojtsa; azonban ezen kormányi és orvosi intézkedések — fájdalom — a buta tót nép által félremagyaráztatván, még nagyobb bajnak lettek indító okaivá. A nép ugyanis egyes lázító szavára hallgatván, a nadrágos emberek és zsidók ellen felkelt, azoknak javait pusztítani, személyöket üldözni és kinozni kezdte. Ekkép a kormány jóakaratu intézkedése a nép tudatlansága következtében füstbe ment s nem hogy a bajon segített volna, hanem még inkább tetézte azt. Azonban itt is bebizonyult, hogy a zendülés inkább a műveletlenebb tótok, mint a józanabb és a civilizációhoz közelebb álló magyarok által ápolattak. És ha mutatkoztak is itt-ott a magyar

Mai számunkhoz egy féliv melléklet van csatolva.

minden alkalommal igyekezett kötelessége érdekében szép hivatásának megfelelni s a városunkat sujtott vészek idején mindannyiszor megmutatta áldozatkészségét; azért is ily humanus intézmény méltó arra, hogy egyes nevezetesebb momentumnál a közönség részéről figyelemmel kíséressék.

(Szinházunkban), mint már jeleztük s mint legutóbb is értesültünk — egy bizonyos ideig, így például: a téli saison alatt műkedvelők szándékoznak betölteni az estvéket s e végből egy műkedvelői-társulat már szervezkedik is. Ezen tervnek alapját materiális szempontok képezik, t. i. az a kombináció, hogy a műkedvelői előadások jövedelme mindannyiszor a város pénztárába folya be, mi által a színház felépítésére tett kiadás tetemesen deriváltatnék. Ez eszme életrevalósága ellen nem tiltakozunk, vagy jobban szólva: nem nyilváníthatjuk azt nem életrevalónak; azonban, hogy azon alakban, mint előre tervezve van, kivihető lesz-e: azt kénytelenek vagyunk kétségbe vonni. A nehézségek ugyanis többfélék. Első s a mi legfőbb az: hogy egy rendszeres műkedvelői-társulat létrehozása nem napokat, nem heteket; de mondhatni hónapokat vesz igénybe, — számtalan, meg számtalan akadály tornyosul össze minden lépten-nyomon, melyeknek leküzdése, elhárítása a legtöbbször a cél rovására szokott történni. De még ha sikerülni fog is, ha csak egy szűkebbkörű műkedvelői társulatot is létrehozni: az, hogy ezen társulat havonként — mint előirányozva van — 10—12 előadást rendezzen: ha tán nem éppen lehetetlen is, de körülbelül a lehetetlenséggel határos ilyen helyütt, mint Ujhely, a hol az efféle dolgok — ne tagadjuk — ugy egyszer, mint másszor, meglehetősen a kezdetlegesség színezetével bírtak és ezt csudálni egyáltalán nem is lehet; mert hiszen régi közmondás, hogy: „gyakorlat teszi a mestert“. Ezekon kívül az is várható körülbelül, hogy a közönség ugy havonként egyszer-kétszer szívesen megnézi a műkedvelői előadásokat, de hogy tiszter-tizenkésztör oly örömmel s áldozatkészséggel siessen Thália templomába, hogy annak számbavehető anyagi eredménye is legyen: azt már szintén kötve hisszük. A garasos bevételek pedig bizonyosan nem vezetnének célhoz; mert hiszen a ki csak egy kevésbé is ösmerős a kulisszák titkaival, tudni fogja, hogy azok a műkedvelői előadások is járnak többé-kevésbé kiadással. Mi részünkről nem-ncsak a magunk, de több — ez ügyet szívökön hordó egyének véleményét is regisztráljuk akkor, ha egy kis módozat fölvetésével állunk elő. Ez a következő: A műkedvelői-társulat összeállítása mindenesetre helyes, de csak bizonyos korlatok között; t. i. szemelött tartva azt, hogy a műkedvelőknek teher ne legyen s a közönségnek közönyre okot ne adjon: műkedvelői előadások havonként egyszer vagy legfeljebb kétszer rendeztesenek. Az okokat, melyek e mellett beszélnek, már fentebb kifejtettük s csak így remélhető, hogy az esték szembetűnő anyagi sikerrel járnának s a jól betanult előadások bizonyosan nagy vonzerőt gyakorolnának a közönségre is. Hogy pedig színházunk mindjárt kezdetben is megfelelően hivatásának: helyes gondolat — bárcsak kivihető lenne! — hogy a közel Kassán működő Csóka Sándor szinigazgatót és társulatát s az ottani szinügyi-bizottságot kellene megnyerni arra, hogy nevezett szinartulat hozzánk hetenként egy előadásra lerándul-

lehetséges a lázadást békés uton csendesítsék le. Ide érkezve, a parasztság egyrésze kuttisztással vala elfoglalva, másrésze pedig csoportokban vesztegelt. Balásházy ekkor a tömeghez fordulva, azoknak vezetőit, a bírakat a gör. kath. lelkészi lakra parancsolta, hol erélyes fellépése által sikerült is neki a lázongó tömeget egyidőre lecsendesíteni, hozzátevén, hogyha parancsának nem lenne foganatja, a nyomban utánajövő katonaság által fog tudni szavának kézzelfoghatólag is nyomatékot adni, a város szétlövetésével fenyegetvén őket. E közben Ábrahám közbenjárása folytán az elfogottakat is az ő szállására vitettek.

De a katonaság csak nem jött. A nép kiájtásának vélvén Balásházy szavait, csoportosulni kezdett, mely az Ábrahám lakásán levőket is védelmi állásba kényszeríté. A plánum szerint Ábrahám 24 katonával a földszinti szobákat védi, a többiek pedig, kikhez az elfogottak is csatlakoztak, az emeletből tüzelnek a tömegre; egy strázsamester 4 katonával ezalatt, hogy a lázadók figyelmét másfelé vonja, a várost különböző helyeken felgyújtja. Azonban a toronyban lévő őrkatonaságot jelez, kik megjelenvén: a városra ismét csend borul.

Szabó Kálmán.

(Vége köv.)

hasson. Mi megvagyunk győződve, hogy ez, mint mondani szokták, minden tekintetben s minden irányban „kifizetné magát“ s reméljük azt is, hogy Kassa város szinügyi-bizottsága — ha az ottani igazgató elfogadná föltételeinket — nem görditene akadályokat a cél elé egy szomszédmegei várossal szemben, a hol ezen eszme létesülése márcsak nemzetművelődési szempontból is óhajtható volna, az ilyen óhaj pedig nem egy város, nem egy megye, de az egész nemzet közös óhaját képezi; s annál inkább hisszük ezt, mert Kassa város szinügyi-bizottságáról föltételezzük, hogyha az ottani közönség sérelmét nem vonná maga után, (méltányolva a szomszédmege székvárosának a művelődés érdekében kifejtett nehéz küzdelmeit) készséggel nyujtana segédkezet, hogy a muzsa nálunk is hallassa — anyagi viszonyainkhoz mérten, bár eleinte ritkábban is — léleknesítő szövegét. Ajánljuk azért ezen fontos tárgynak komoly megbeszélését az illető körök figyelmébe. Még egypár szót a megnyitáshoz. Ugy tudjuk, hogy ezt tisztán műkedvelők szándékoznak teljesíteni. A vélemény pro et contra itt is sokféleképen nyilvánul. Mi azt tartjuk, hogy a megnyitásnak a hely méltóságához képest impozánsnak s emlékezetesnek kell lennie. Más városokban ily alkalomra a műkedvelők egy fővárosi művészt, vagy művésznőt szoktak fölkérni, bizony-bizony elmondhatjuk újból, hogy nálunk is „kifizetné ez magát“. A nemzet csalóányát, Blahánét megnyerni csak egy előadásra!.. Biztos lehet a szinügyi-bizottság, hogy a jövedelem két annyi lenne, mint különben; még ha azt vesszük is tekintetbe, hogy a megnyitásnak mindenképen lesz vonzereje. Egy ilyen művésznő felléptével megnyitás aztán diszes első lapot képezne az ujhelyi színház évkönyveiben.

(A plébániai templom) keleti részén végig húzódó disztelen boltokra nézve már régebben azt tanácsoltuk a városnak, hogy csinosodás, de különösen e nagy közlekedési pont kiszélesítése céljából vagy sajátítsa ki, vagy pedig készítessen egy egységes tervezetet, mely szerint minden boltulajdonos tartozzék a homlokzatot kiépíteni s ezáltal a főutca szémsértő szabálytalanságát megszüntetni. Sem egyik sem másik nem történt meg s most ott vagyunk e ronda fészekkel, hogy mindenik tulajdonos a maga primitív izlése szerint idomítva át boltja homlokzatát, oly építészeti tuttifruttit állít elő, melyet még az utolsó faluban is botrányosnak tartanának. Most legközelebb egyik életkereskedő csapott boltja felé egy deszkahomlokzatot s bizonyára a nélkül, hogy ebbeli tervét és szándékát a hatóságnál előre bejelentette volna. Elvárjuk a hatóságtól, hogy e szémsértő s amellet tűzveszélyes idétlenséget lebontatja annyival inkább, mert nézetünk szerint a pinczetulajdonosának joga sincs azt bármiféle felépítményrel ellátnia, miután a templomot körülfutó tér a r. kath. egyház tulajdona, az ily vásári bódéhoz illő styl pedig magának a templomnak, mint diszes középületnek hatását is teljesen tönkre teszi. Hiszük, hogy e tárgyban a főesperes apát úr is fel fog szólalni s mint városi képviselői tag azon lesz: hogy e hely a város és az egyház előnyére mielőbb szabályoztassék.

(A felvidékről) írják lapunknak: „Már türethetné kezd válni a zaklatás, melyet bizonyos közegek az adófizetőkkel szemben alkalmaznak. Alig van ember, a ki nem panaszkodik s a kit megannyi illetéktelen követelésekkel nem zavarnának. Ezt ekzekválják oly illetéktelt melyet már régen kifizetett; amarra rászóznak olyan adókat, melyeknek semmiféle jogalapjuk nincs és ez így megy különböző czímen a véges-végtelenig. Ugy látszik, hogy az efféle adókövetelések támasztására egy egész külön branché van szervezve, amely kutat, koboz untalanul s ha talál egy szalmaszálat, legott farag belőle olyan gerendát, hogy jaj annak, akinek vállaira rakják. Különösen sok panasz van a községi bírák és körjegyzőkre, kik — kivált az irástudatlan néppel szemben — valóságos basamódra járnak el. Ez sokáig nem maradhat így, anélkül, hogy a nép tönkretevésének odiuma azokra ne szálljon, akik annak bizalma folytán törvényhozókká lettek, azonban sérelmeik orvoslására egy árva hangjuk sincs. Illetékes, a nép körében élő egyének biztosítanak a felől, hogy az emberek nagy részének Amerikába való vándorlása azon kiszivattyuzó rendszerben találja okát, melyet kérelhetlen szigorral és sokszor jogtalanul alkalmaznak ellenük a hatalom közegei. A vigasztalan sötét éjszakában fel-felcsillámlik ugyan egy bágyadt sugár: a közigazgatási bíróság szervezése, de bizony az sem ígér annyi fényt, hogy mellette kikerülhessük a sok bukkanót, mely előttünk tátong s lépten-nyomon elnyeléssel fenyeget.“

(Áldott legyen az emléke!) Kuriozus eset fordult elő a napokban egyik helybeli bíróság előtt. Egy nőt, ki már régebb idő óta nem élt férjével, az iránt kellett kihallgatni, hogy miután férje közelébb agyonütöttet, a gyilkos ellen nem

lép-e föl valami kártérítési követeléssel?.. De-hogy követelék egy krajczárt is; hálisstennek hogy agyonütötték! — volt a felelet — igazán megköszöném annak az embernek, ha itt volna. . . Ennek az asszonynak ugyan édes emlékei lehettek.

CSARNOK.

Zemplénmege ásványvizei.

(Folytatás.)

Ásványvizeink felosztára.

Mint már a bevezetésben mondtam, ásványvizeink csoportosítását csakis legkiválóbb alkatrészeik szerint ktsértem meg.

Ezek szerint:

I. Savanyúvizek.

Tapoly-Bisztra, Pcsolina, Zboj és az egyik kelcei forrás; melyekhez még az elmosott tavarni forrást is számíthatni.

Bár e források elemezve nincsenek, ezeket mégis égvényes vasas savanyu vizeknek mondhatni, s mindannyian nagyobb gondozásra méltók, mint a minöben most részesülnek.

II. Kénköves édes vizek:

melyeket a kénköveg adta jellegükön kívül elemzés nélkül is még földes ásványvizeknek mondhatunk, s melyek a kénköveg mennyiségét illetőleg, szaguk szerint itélve, a következő sorrendben állhatnak; legbűdösebb a palotai, azután körülbelül egyformak, a brusnyiczai, csabalóczi, alsó-csebinyei, egyik kelcei, homonna-olykai, orosz-porubai, szukói, egyik mádi, s leggyengébb a bánzkai.

Ezek közt alig van felkarolásra méltó forrás.

III. Konyhasós vizek.

Agyagos, Gercsely, Alsó-Hrabócz, Magyar-Izsép, Nagy-Kazmér, Mihalyi, Sökut, Velejte. Ezek közül az adott körülmények közt csak Velejte bir fontossággal.

IV. Vaszgáliczos timsós vizek:

Erdő-Bénve, Mád, előbbi jelentékeny, utóbbi kisebbszerű fürdőintézettel.

V. Közömbös ásványvizek:

Bekecs: Szerencs, Szécs-Keresztur. Ezeket, miután elemzésük hiányában jelentékenyebb alkatrészeik még ismeretlenek, más-hová nem tudtam sorozni, közönséges forrásainktól magasabb hőfokok által különböznek. Ásványvizeink hőmérsékét illetőleg, soknak valódi hőmérséke nagyon is különbözhetik az általam észlelt s feljegyzett hőmérsékettől; de azt minden szakértő első pillanatra fölismerendi, látván, hogy a pocsolyaszerű kifolyás nélküli források vize, a levegő magas hőmérsékénél, ennek hevét mutatja inkább mint a magáét. Ilyen a mihalyii, verebélyi sóstócsa + 22 C foknyi melege is.

Legmelegebb forrásunk a bekecsi + 21° C hőmérsékével.

Ha ásványvizeinknek a megyében való elterjedésére figyelemmel tekintünk, úgy első pillanatra feltűnik, hogy jellegző alkatrészeik szerint a megye geognostikai alkatának megfelelőleg, részint bizonyos egymáshoz közel álló csoportban, részint pedig a földtani képletet kísérő bizonyos irányban jönnek elő.

Igy kénköves vizeink legnagyobb része egy kis körre szorítva, megyénk legfelsőbb részének kárpáti homokkőből fakad. Csak a bánzkai és egyik mádi forrás képeznek kivételt, melyek trachytatlan alluviumából veszik eredetüket.

Savanyuvizeink hasonlóképen a kárpáti homokkőnek köszönik eredetüket.

A konyhasós vizek az eperjes-tok-ji trachythegyláncz lejtőin, s a hegylánczczal párhuzamosan futó Tapoly és Ondava folyok mentében lerakodott löszből és congeriarétegekből oldják-sós alkatrészeiket, míg vasgáliczos timsós vizeink s a közömbösek magából a trachythegylánczból fakadnak.

Megyénk délkeleti részének rónája a nagy mihályi s bodrogközi járásban, bár folyókban tavakban nagyon bővelkedik, egyetlen egy ásványvíz-forrással sem bir.

(Vége.)

Aranygyűrűk Sumatra gyémántokkal s lánczok.

A legszebb ajándék gyanánt ajánlom saját gyártmányu kövtező árukat melyek mind cs. kir. arannyal hitelesen s valódi aranytól nem különböztethető meg:

Egy férfi óraláncz 3 frt 50 kr.
Egy női óraláncz 4 frt — kr.
Egy férfi gomb-garnitúra . . . 1 frt 80 kr.
Egy női gomb-garnitúra . . . 2 frt 20 kr.
Egy garnitúra: 2 meltü, 1 pár legujabb alaku fülönfüggő 3 frt 50 kr.
Egy női bracelett 3 frt — kr.

Gyűrűk valódi 6-os aranyból sumatra-gyémánttal, mely a valódi gyémánttól nem különböztethető meg, darabja 5, 6, 7, 8, 9, és 10 frt. Gyűrűk rendelésénél az új vastagsága papírszellettel mérendő meg s csatolandó.

Minden megrendelés utánvétellel küldetik. Ha az összeg postautalvánnyal előre beküldetik, az áruk bérmentve küldetnek.

5 évi jótállás.

Schack Gusztáv.

Kivitelű üzlet Frága, Weinberg, Csehország.
Levelezés magyar, francia, német és cseh nyelven.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS
SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAPRA.

Felelős szerkesztő: Komócsy Lajos.

A „Képes Családi Lapok” január 1-én ötödik évfolyamának második negyedébe lép. Miután kívánatra mindenkinek küldünk mutatóványzatot s egészen tájékozó előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékezünk meg a közkeveltségnek örvendő lapról. — A „Képes Családi Lapok” három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. —

Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlapban vannak eredeti s a külföld legnagyobb iroiból fordított rövidebb regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humoreszkek; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott fontos hírei; az irodalom s művészet körében felmerülő minden mozzanat. Minden számhoz egy ivnyi külön regénymelléklet könyvalakban. Havonként „Nővilág” című divatlap

számtalan képpel, szabásrajzzal stb. és „Gazdasági és Háztartási lap” is jár ingyenes mellékletképp. A boríték telve s kornoly s tréfás talányok minden fájával A közönségnek ingyen áll rendelkezésére, „Kérdések”, „Feleletek”, „Ajánlatok” stb. részére a társalgó csarnok. — Minden negyedéven gyönyörű színes melléklet egész ingyen. Ezek közül eddigelő megjelentek: Prielle Cornelia, Felekiné-Mun-

A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Megjelen minden vasárnap egészen ingyenes regénymelléklettel. — Külön (ingyenes) „Világ” és külön (ingyenes) „Háztartási lap”. — Gyönyörű jutalomképek és rendkívüli kedvezmények.

Megjelen tízezer példányban

komócsy Flóra, Paulayné, Helvey Laura, Blaháné Lujza, Szigeti József Jászay Mari asszony pompásan sikerült arcképei. Legközelebb küldetik szét **Bercsényi Béla** jeles színművésznők s drámaíróknak kitűnően sikerült arcképe. A jövő negyedében ismét egyik kiváló művésznőnk arcképet adjuk. E gyönyörű arcképcsarnokot folytatjuk, hogy a közönség művésznőit, művészeit ismerje.

A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletképp „A TITOKZATOS VENDÉG” című kitűnő cselekvény-gazdag, érdekesítő regényt közöljük.

Mutatóványzatot a kiadóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyedévre 1 frt 50 kr.

Mehner Vilmos kiadóhivatala: Budapest papnövelde-utca 8. szám alatt.

Arverési póthirdetmény.

A tokaji kir. járásbírósg mint telekényvi hatóság részéről közöli, hogy a magas kir. államkincstár végrehajtónak Huszti Zsófia végrehajtást szenvedett elleni 1475 frt 75 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében folyó 1882. évi szeptemberhó 24-én 1245—2237. tk. sz. alatt kelt arverési hirdetményvel kibocsátott arverési feltételek 8-ik pontjához még a következő módosítás tételik hozzá: miután az elárverzendő ingatlankra Zohy Albert javára a haszonélvezeti jog telekényvileg bejegyezve van, az arverés által a bejegyzett szolgálmi jog nem érintetik, ha ezen szolgálmi jogot megelőző C. I. alatt a m. kir. államkincstár javára bekebelezett kétrénd-beli követelés és pedig 32 frt és 65 frt, annak időközé 3 évi kamata a vételárból fedezést nyert, — ha azonban az ingatlan a szolgálmi jog tartásával olyan árban adatnék el, mely a szolgálgalom telekényvi bejegyzését megelőző két kincstári követelés fedezete szempontjából megállapított összeget meg nem üti, az arverés hatálytalanná válik és az ingatlan a szolgálmi jog fenntartása nélkül a kitűzött határnapon újabbban elárvereztetik.

Kelt a kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóságól Tokajban 1882. december 16-án.

Sill Henrik,
kir. alj. bír.

Arletjesi hirdetmény.

Zemplémmegye alispánja az 1882. évi októberhó 26-án kelt 10676. számú rendeletével a varannó-örmezői megyei uton Alsó-Hrabócánál az Ondova folyón lévő vámos hid helyreállítását 5671 frt 30 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1883. évi januárhó 10-ik napjának d. e. 10 1/2 órája a zemplémmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzni ohajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számvonatközö, az engedélyezett költség előirt 5%-nyi tandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi azaz 284 frt bántapénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882. évi decz. hó 28.
kir. építészeti hivatal:
Szomyoghly Dezső,
kir. főmérnök.

A s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által 1883. évi januárhó 21-ik napján délután 3 órakor a bank helyiségében tartardó XIII-ik rendes évi

KÖZGYŰLÉSRE

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkérretnek

A közgyűlés tárgyai következők:

1. Az igazgatóság évi jelentése az 1882. év üzleteredményéről.
2. A felügyelő-bizottság erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1882-ik zárszámla és mérleg megállapítása.
4. Az 1882-ik évi osztalék megállapítása.
5. Az alapszabályok 37-ik §-a értelmében megürülendő vezér-igazgató — ugy igazgatóság tagok helyeinek választás úján betöltése.
6. Az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.
7. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére kiadandó felmentési határozat hozatala.
8. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes tagnak megválasztása.

Végre közhírré tételik, hogy az 1882. évi zárszámla megtekintés végett 1883-ik év januárhó 14-ik napjától az intézet helyiségébe kitéve leend.

Kelt Sátoralja-Ujhelyt, 1882. decz. 20-án.

Az igazgatóság nevében:

Nyomárkay József s. k.
vezérigazgató.

hind
281

VÉGE

64

B

116